

Proč se pronárody bouří, proč národy kují marné plány?
Srocují se králové země, vládcové
se spolu umlouvají proti Hospodinu a pomazanému jeho:
"Zpřetrháme jejich pouta, jejich provazy pryč odhodíme."
Ten, jenž trůní v nebesích, se směje, Panovníkovi jsou k smíchu.
Jednou k nim promluví v hněvu, ve svém rozlícení je naplní děsem:
"Já jsem ustanovil svého krále na Sijónu, na své svaté hoře!"

7 Přednesu Hospodinovo rozhodnutí.

On mi řekl: "Ty jsi můj syn, já jsem tě dnes zplodil.

Požádej, a národy ti předám do dědictví,
v trvalé vlastnictví i dálavy země.

Rozdrtíš je železnou holí, rozbiješ je jak nádobu z hlíny."

Nuže, králové, mějte rozum,
dejte na výstrahu, soudcové země!

Služte Hospodinu s bázní a jásejte s chvěním.

Líbejte syna, ať se nerozhněvá, ať na cestě nezhyne,
jestliže jen málo vzplane hněvem.

Blaze všem, kteří se k němu utíkají!